

feedback. 3. The approach of Purposeful and Valuable Learning Management for Basic Education, comprising four approaches, was at the most appropriate level and had a high level of feasibility.

Keywords: Learning Management Approach, Purposeful and Valuable Learning, Purposeful and Valuable Learning Management

บทคัดย่อ

การวิจัยปฏิบัติการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การออกแบบเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยมีผู้เข้าร่วมวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โครงการห้องเรียนทั่วไปวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งโครงสร้าง บันทึกการเรียนรู้ และชิ้นงาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การออกแบบเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นระบุปัญหาและความต้องการในการออกแบบ ขั้นรวบรวมข้อมูล ขั้นพัฒนาต้นแบบ และขั้นประเมินผลงาน ตามลำดับ ทั้งนี้หัวใจของการจัดการเรียนรู้ คือ การกระตุ้นความสนใจและท้าทายนักเรียนด้วยสถานการณ์ใกล้ตัว และมีรางวัลเป็นแรงจูงใจเชิงบวกอย่างเหมาะสม จะสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ นอกจากนี้ การวิจัย พบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในแต่ละองค์ประกอบย่อยได้ดังนี้ การสร้างแนวคิดที่หลากหลาย ได้มากที่สุด รองลงมาคือ การประเมินและปรับปรุงแนวคิด และการสร้างความคิดสร้างสรรค์ ตามลำดับ

คำสำคัญ: แนวทางการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า การจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า

บทนำ (Introduction)

ระบบการศึกษาในปัจจุบัน มีจุดมุ่งหมายและแนวดำเนินการที่มุ่งถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ผู้เรียนผ่านระบบการเรียนรู้แบบต่างๆ ชุดความรู้ใหม่มากมายที่เกิดขึ้นและถูกป้อนให้กับผู้เรียนเพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคต ในขณะที่มีชุดความรู้จำนวนมากไม่น้อยที่ผู้เรียนไม่สามารถนำมาปรับใช้หรือเคยได้นำมาใช้ในชีวิตจริง จากการสำรวจข้อมูลโรงเรียน โดยการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดเป้าหมายในการเรียน ไม่ชัดเจนว่าตนเองชอบเรียนอะไร มีความถนัดในด้านใดหรือต้องการศึกษาต่อในสายใด ส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าตนเองควรเลือกเรียนต่อทางด้านใด และทางโรงเรียนมีความต้องการให้ผู้เรียนได้มีการรู้จักตนเองก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจรู้จัก และเข้าใจตนเองได้อย่างถ่องแท้เกี่ยวกับการบุคลิกภาพ คุณสมบัติและการเลือกอาชีพ และจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจโลกของอาชีพในปัจจุบันได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง (Supapoj, 2021) โดยสิ่งที่ผู้เรียนในยุคนี้ต้องการมากที่สุด คือ การมีความสุขในการเรียนรู้ และการรู้จักตนเอง เนื่องจากผู้เรียนในยุคนี้มีความสุขในการเรียนและการใช้ชีวิตน้อยกว่าผู้เรียนในยุคที่แล้ว โดยอยู่ท่ามกลางความเครียดของการแข่งขันและความเครียดทางสังคม ดังนั้น ความสุขในการเรียนรู้หรือเรียกว่า Passion for Learning ส่วนการรู้จักตัวเองถือเป็นเรื่องสำคัญ ปัจจุบันนี้ ผู้เรียนยุคใหม่มีทางเลือกหลากหลาย แต่ทั้งหมดล้วนเป็นทางเลือกที่ผู้เรียนต้องใช้วิจารณญาณเลือกว่า “อะไรดีที่สุดในชีวิตตนเอง” พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ก็ยังสับสนและตอบไม่ได้ว่า จบชั้นมัธยมศึกษาปลาย จบการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้วจะไปทำอะไรกับชีวิตตนเอง เพราะกระบวนการเรียนรู้ไม่เคยเปิดโลกแห่งความเป็นจริงให้ผู้เรียนได้สัมผัส ได้ทดลอง ได้สำรวจโลก ให้ผู้เรียนรู้จักว่าอยากได้อะไร มีความหมายต่อชีวิตผู้เรียน ซึ่งประเด็นนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง (Nakornthap, 2017) ดังนั้น ระบบการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า (Purposeful and Valuable Learning Systems) จึงเป็นเครื่องมือใหม่และเป็นกุญแจสำคัญที่จะพลิกโฉมระบบการเรียนรู้เดิมในปัจจุบันทั้งในมิติของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ

ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ที่มุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถปรับตัวได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต

โดยแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า (Purposeful and Valuable Learning) เป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการวิจัยการออกแบบนโยบายการพลิกโฉมระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต ในปี 2040 (Office of the Education Council, 2021) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนขยายขีดความสามารถในการเรียนรู้ตามศักยภาพแห่งตน มีนิสัยรักในการเรียนรู้ สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาสร้างสรรค์เพื่อทำประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นและต่อยอดเป็นอาชีพได้ โดยผู้สอนต้องสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ ทดลองและขยายขอบเขตความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึกและการเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการเรียนรู้และวิธีใช้ชีวิตเพื่อให้พร้อมสำหรับชีวิต ไม่ใช่เพียงเพื่อเตรียมสอบผ่านการเรียนรู้ชีวิตที่มีความหมาย หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาสมรรถนะ ทักษะและนิสัยที่จำเป็นในการเรียนรู้ เรียนรู้ซ้ำและเลิกเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นในสภาพแวดล้อมการทำงานและในชีวิตได้ โดยมุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจใหม่ที่มีความสุขอย่างมีคุณค่าในระดับบุคคลและในระดับประเทศ ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหรือปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน จึงจะสามารถทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ มีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งมีหลายอย่างด้วยกัน ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่แท้จริง ครูผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิดสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ (Chitchayavanich, 2019) นอกจากนี้ การสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ และการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกระดับ ทุกภาคส่วนที่ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าของการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยองค์ประกอบเหล่านี้ ล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้น การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ทรัพยากรการเรียนรู้ใหม่ การประเมินการเรียนรู้ใหม่ และสมรรถนะครูผู้สอนใหม่ที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้รูปแบบการเรียนรู้บรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งไว้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายสอดคล้องกับความต้องการในอนาคต สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตอย่างมีความหมายและคุณค่า ตลอดจนสามารถปรับตัวให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตที่พลิกผันได้ ครูผู้สอนมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการพัฒนาคูณาผู้เรียนได้แท้จริง รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาได้แนวทางการบริหารวิชาการที่สามารถยกระดับคุณภาพและความเป็นเลิศในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

วัตถุประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อศึกษารอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

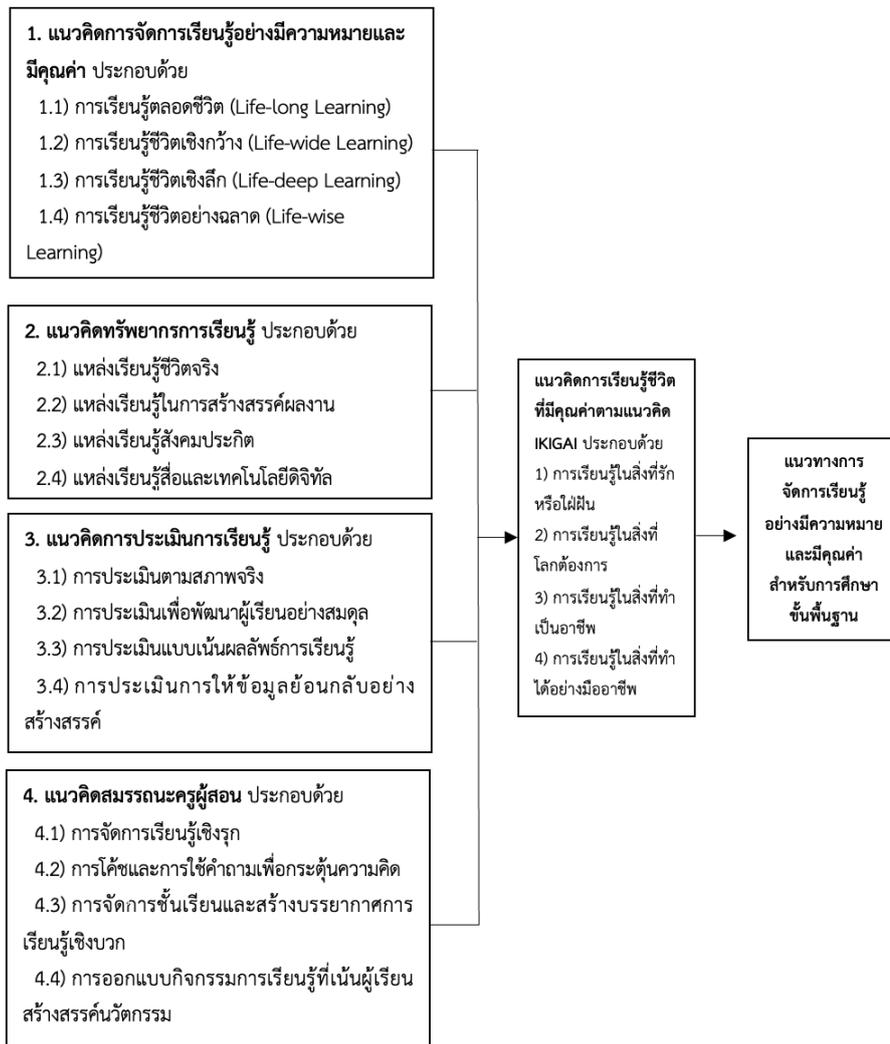
กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกรอบแนวคิดสำคัญประกอบด้วย 1) แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า 2) แนวคิดทรัพยากรการเรียนรู้ 3) แนวคิดการประเมินการเรียนรู้ และ 4) แนวคิดสมรรถนะครูผู้สอน สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดัง Figure 1

Figure 1

Conceptual Framework

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะ ประกอบด้วยการศึกษา 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ 1) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า แหล่งข้อมูล ได้แก่ แหล่งเอกสารและแหล่งออนไลน์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และ 2) สัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน โดยนำผลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 มาออกแบบการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานศึกษามีแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 2 แห่ง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 2 แห่ง และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง โดยมีเกณฑ์คัดเลือก คือ เป็นสถานศึกษาต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับและเป็นแหล่งศึกษาดูงานจากสถานศึกษาและหน่วยงานต่างๆ และเป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้หรือนวัตกรรมจัดการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 3 นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน โดยนำผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 2 มากร่างแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มสถานศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน 3) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มสถานศึกษาเอกชน จำนวน 5 คน และ 4) ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การคำนวณค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย (Results)

1. กรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน สามารถสรุปได้ 4 กรอบ ดังนี้

1.1 การจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ประกอบด้วย การเรียนรู้ที่มีความหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ ดังนี้

1.1.1 การเรียนรู้ที่มีความหมาย (4 Forms of Life learning) ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learning) 2) การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง (Life-wide Learning) 3) การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึก (Life-deep Learning) และ 4) การเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาด (Life-wise Learning)

1.1.2 ผลลัพธ์การเรียนรู้ชีวิตที่มีคุณค่า (Ikigai) ประกอบด้วย 1) การเรียนในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝัน (Passion) 2) การเรียนในสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) 3) การเรียนในสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ (Vocation) และ 4) การเรียนในสิ่งที่ทำได้อย่างมืออาชีพ (Profession)

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แหล่งเรียนรู้ชีวิตจริง 2) แหล่งเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน 3) แหล่งเรียนรู้สังคมประภคิตและ 4) แหล่งเรียนรู้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3 การประเมินการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การประเมินตามสภาพจริง 2) การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล 3) การประเมินแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์

1.4 สมรรถนะครูผู้สอน ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) การโค้ชและการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิด และ 3) การจัดการชั้นเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก และ 4) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรม

2. การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองต่อหลักสูตรแกนกลางในระดับชาติและมีความสอดคล้องกับสภาพบริบทสิ่งแวดล้อมในชุมชน ทั้งสภาพเศรษฐกิจ อาชีพและค่านิยมในท้องถิ่น ที่สำคัญคือ ความต้องการ ความสนใจและเป้าหมายชีวิตของผู้เรียน ระดับประถมศึกษาใช้หลักสูตรบูรณาการสาขาวิชาต่างๆ ระดับมัธยมศึกษา ใช้หลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเฉพาะบุคคล ที่กำหนดเนื้อหาหรือรายวิชาในแต่ละระดับนอกจากนี้ให้มีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียนแล้ว เนื้อหาหรือวิชาเรียนต้องสัมพันธ์กับทักษะทางอาชีพของผู้เรียน โดยกำหนดเป็นวิชาเพิ่มเติมที่สามารถพัฒนาสมรรถนะและศักยภาพของผู้เรียนตามจุดเน้นทางอาชีพ และระดับอาชีวศึกษา เป็นหลักสูตรเน้นผู้เรียนเฉพาะบุคคลตามบริบทท้องถิ่น ที่กำหนดเนื้อหาหรือรายวิชาสัมพันธ์กับทักษะทางอาชีพในท้องถิ่นของผู้เรียน มีอาชีพสุจริตสามารถดำรงชีวิตอยู่ในท้องถิ่นได้อย่างมีความสุข โดยไม่ต้องอพยพย้ายถิ่นฐานไปทำงานในเมืองใหญ่หรือเมืองอุตสาหกรรม

2.2 การจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา เน้นการเรียนรู้ชีวิตในเชิงกว้าง (Life-wide learning) ทั้งที่เป็นความรู้ในรายวิชาและความรู้ในโลกกว้างตามบริบทสภาพแวดล้อมในชีวิตของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่หลากหลาย เรียนในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝัน (Passion) ตามความถนัดและความสนใจอย่างมีความสุขและได้เรียนในสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) เป็นประโยชน์ต่อโลก สังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ผู้เรียนเกิดทักษะ กระบวนการคิดและวิเคราะห์ตนเองว่า สนใจอะไร ถนัดสิ่งไหน มีความสามารถด้านใดบ้าง นำไปสู่การค้นพบศักยภาพแห่งตน และเน้นปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long learning) เนื่องจากเป็นวัยแห่งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เหมาะกับการเตรียมความพร้อมให้มีความสนใจในการเรียนรู้ ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาต่อในระดับสูง ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา เน้นการเรียนรู้ชีวิตเชิงลึก (Life-deep learning) โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้อย่างจริงจัง มีความตั้งใจ โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหาจนสามารถเชื่อมโยงกับความรู้เชิงลึกอื่นๆ เกิดเป็นการเรียนรู้เชิงลึกนำไปสู่ทักษะวิชาการ ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ เน้นการเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาด (Life-wise learning) ที่มุ่งให้ผู้เรียนรู้อย่างมีความหมาย มีเป้าหมาย และรู้จักพัฒนาวิธีการเรียนรู้จากความรู้และความคิดของผู้อื่นเป็นความเข้าใจด้านอารมณ์และสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงอย่างสร้างสรรค์ มีวิธีที่ถูกต้องและทำสิ่งที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long learning) ที่ปลูกฝังทักษะและคุณลักษณะให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง แสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อปรับความรู้และมีทักษะให้เท่าทันเหตุการณ์อยู่เสมอ สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าประกอบไปด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึกและการเรียนรู้ฉลาด ซึ่งในแต่ละระดับช่วงชั้นจะมีจุดเน้นของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป

2.3 สมรรถนะครูผู้สอน ประกอบด้วยทักษะและสมรรถนะที่สำคัญเกี่ยวกับการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด สามารถเป็น “โค้ช” แก่ผู้เรียน คือ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ตั้งคำถามเพื่อสร้างประเด็นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้ สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก มีทักษะการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี สร้างงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง และสามารถเข้าร่วมกระบวนการ PLC เพื่อสะท้อนคิดข้อค้นพบจากการจัดการเรียนรู้และหาแนวทางเพื่อพัฒนาปรับปรุงทักษะอย่างต่อเนื่อง สามารถทำงานเป็นทีมที่มีสมรรถนะสูง สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือทุกกิจกรรมทั้งในและนอกโรงเรียน สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ สามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เพื่อเตรียมนักเรียนสู่อาชีพ สามารถออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Project-based Learning มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการเรียนการสอน เรียนรู้และพัฒนาตนเองสม่ำเสมอ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มีทัศนคติเชิงบวก มีความอดทน

2.4 ทรัพยากรการเรียนรู้ ประกอบด้วย แหล่งเรียนรู้ชีวิตจริง ได้แก่ แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนที่เป็นบุคคล เช่น ปราชญ์ชุมชน ผู้ปกครอง ครูอาสา ที่อาสาช่วยสอน ชาวต่างชาติที่เป็นนักท่องเที่ยว เป็นต้น และแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนที่เป็นสถานที่ พื้นที่ใช้สอยของสถานประกอบการในพื้นที่ เช่น สระว่ายน้ำ สนามกีฬา กล่องการเรียนรู้ (Learning Box) เป็นชุดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในการแก้ไขปัญหาตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย และห้องปฏิบัติการด้านวิชาชีพและด้านทักษะชีวิต เช่น ห้องศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศูนย์การเรียนรู้สารสนเทศอาเซียน ศูนย์การเรียนรู้ด้านการท่องเที่ยว ห้องเบอเกอร์ ห้องเสริมสวย ห้องสมุดมีชีวิต ห้องจริยธรรม ห้องสหกรณ์ และห้องแนะแนว แหล่งเรียนรู้สังคมประภคิต ได้แก่ ผู้เรียนจะได้ออกไปปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมบริเวณรอบโรงเรียนเพื่อเรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนจะได้ปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติตัวจริง ฝึกการสนทนาและใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติที่เป็นนักท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่ พื้นที่สร้างสรรค์ผลงาน (Maker Space) และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Box) แหล่งเรียนรู้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ MOOCs, E-book, Podcasts, Blog และสื่อสังคมออนไลน์

2.5 การประเมินการเรียนรู้ ประกอบด้วย การประเมินตามสภาพจริง โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับเป้าหมายการเรียนรู้ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล เพื่อสะท้อนคิดพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ไม่มุ่งเน้นการประเมินเพื่อตัดสิน การประเมินเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยกำหนดผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม ชี้แจงเป้าหมายของการเรียนรู้ก่อนเริ่มกระบวนการ กำหนดเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน และประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการเรียนรู้ การประเมินการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนได้รับผลการสะท้อนคิดทั้งจากตนเอง เพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งพัฒนาปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม

2.6 ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน ประกอบด้วย การรักในการเรียนรู้ (Passion) ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถ ตามกิจกรรมและแผนการเรียนของโรงเรียน โดยที่ผู้เรียนได้เลือกหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจด้วยตนเองและสามารถทำได้จริงเพื่อไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยทุกกิจกรรมการเรียนรู้มาจากการสำรวจความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน การเรียนในสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่อยู่รอบตัวในบริบทของพื้นที่โรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น ได้เรียนในสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพในอนาคต เรียนรู้และฝึกปฏิบัติทักษะทางอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นตนเอง การเรียนในสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ (Vocation) ผู้เรียนสามารถต่อยอดสิ่งที่ได้เรียนและฝึกฝนไปสู่การประกอบอาชีพในพื้นที่ได้ในอนาคต ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างรายได้ และเลี้ยงชีพตนเองในอนาคตได้ ผู้เรียนมีทักษะอาชีพได้ เกิดแรงจูงใจและเข้าใจในอาชีพ สามารถเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ มีความพร้อมในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาตามเป้าหมายอาชีพของตนเองหรือมีความพร้อมในทักษะอาชีพเพื่อไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ และการเรียนในสิ่งที่ทำได้อย่างมืออาชีพ (Profession) ผู้เรียนตกผลึกองค์ความรู้ เกิดทักษะและสมรรถนะในเรื่องที่เรียน จากการทำกิจกรรมที่เสริมหลักสูตร วิชาโครงงาน วิชาการวิจัย วิชาฝึกประสบการณ์ทางอาชีพที่สอดคล้องกับแผนการเรียนเตรียมอาชีพของตนเอง มีทักษะอย่างมืออาชีพ และทำกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ กระบวนการที่เน้นการสอนคิดและเรียนรู้เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ

3. แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนรักในการเรียนรู้หรือสิ่งที่เรียน (Passion) โดยเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจอย่างมีความสุข เรียนในสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) โดยเรียนในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อโลก สังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ กระบวนการคิดและวิเคราะห์ตนเองว่า สนใจอะไร ถนัดสิ่งไหน มีความสามารถด้านใดบ้าง และขอบเขตของเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและกว้างขวางที่สอดคล้องกับการเรียนในสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ (Vocation) คือ การได้ทำอาชีพในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝันที่เป็นประโยชน์ต่อโลก และผู้เรียนต้องเรียนในสิ่งที่ทำได้อย่างมืออาชีพ (Profession) โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะอย่างมืออาชีพ

3.2 หลักสูตรสถานศึกษาและรายวิชาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า

3.2.1 ระดับประถมศึกษา เป็นหลักสูตรบูรณาการ ซึ่งเป็นการบูรณาการส่วนประกอบของหลักสูตรเข้าด้วยกันทางด้านวิทยาการในสาขาวิชาต่างๆ รวมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและสังคม ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ในวิชาต่างๆ ได้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมบริบทชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

3.2.2 ระดับมัธยมศึกษา เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเฉพาะบุคคล ที่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียนเพื่อตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายและวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ มีช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงและเลือกได้ตามความสนใจและความถนัดเพื่อไปสู่เป้าหมายของการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้เชิงลึกและความพร้อมทางอาชีพ

3.2.3 ระดับอาชีวศึกษา เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามบริบทท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของผู้เรียนและคนในชุมชนแต่ละท้องถิ่น

3.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ประกอบไปด้วย 4 แนวทางในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึกและการเรียนรู้อย่างฉลาด ซึ่งในแต่ละระดับช่วงชั้นจะมีจุดเน้นของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป ซึ่งการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แนวทางเป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและปฏิบัติจริง สามารถสรุปได้ดังนี้

3.3.1 การเรียนรู้ตลอดชีวิต มีหลักการ คือ ส่งเสริมความรู้และนิสัยที่พัฒนาผู้เรียนเป็นผู้มุ่งอนาคต สร้างการเห็นคุณค่าและรู้จักตนเอง ปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยใฝ่เรียนรู้ ส่งเสริมทักษะกระบวนการและการออกแบบการเรียนรู้ ให้มีกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยมีลักษณะการจัดการเรียนรู้และวิธีการที่ยืดหยุ่นหลากหลายตรงกับความต้องการของผู้เรียน คือ เนื้อหาการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยที่ปลูกฝังและส่งเสริมเรื่องกรอบความคิดเติบโต (Growth Mindset) การกำกับตนเอง ผู้เรียน (Self-Directed) ความถนัดและความสนใจที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในบริบทชีวิตจริงได้เพื่อเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้สัมผัสและลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ตามความถนัดของผู้เรียนรายบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเองตลอดการทำกิจกรรม ส่งเสริมความถนัดและพัฒนาความสามารถตามศักยภาพรายบุคคล เน้นกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดเชิงสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา คิดเชิงวิพากษ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดเป็นอภิปัญญา จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย

3.3.2 การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง มีหลักการ คือ ส่งเสริมการปรับตัวและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ข้ามบริบทที่นำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงในบริบทที่แตกต่าง ส่งเสริมมุมมองที่หลากหลาย โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจและความถนัด เรียนรู้ในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อโลก สังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ซึ่งเกิดเป็นความเข้าใจแบบสหวิทยาการ โดยมีลักษณะการจัดการเรียนรู้ คือ เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เกิดประสบการณ์ตรงและเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เน้นกิจกรรมการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาที่ได้แสดงออกถึงศักยภาพแห่งตน ฝึกให้ผู้เรียนถอดบทเรียนเพื่อประมวลความรู้ตนเองจากการเรียนรู้และสามารถบูรณาการความรู้สาขาวิชาต่างๆ ได้

3.3.3 การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึก มีหลักการ คือ ส่งเสริมความเข้าใจสาขาวิชาและแนวคิดเชิงลึกที่ ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างลึกซึ้งจนเกิดความเชี่ยวชาญ และมีความเชี่ยวชาญที่ปรับเปลี่ยนได้ที่สามารถนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งต้องส่งเสริมความเชี่ยวชาญ ความอิสระ และการมีจุดมุ่งหมาย ให้ผู้เรียนเกิดความคิดขั้นสูงและมีทักษะทางอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาชีพ โดยมีลักษณะการจัดการเรียนรู้ คือ การศึกษาค้นคว้า ลงมือปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน และเป็นระบบ ผ่านการเรียนรู้จากการแก้ปัญหา ใช้กระบวนการโครงงานและการวิจัยเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและสถานที่จริง โดยเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์และสถานประกอบการ จัดพื้นที่ทำกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานตามความสนใจ

3.3.4 การเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาด มีหลักการ คือ ส่งเสริมค่านิยม คุณธรรมและอุปนิสัยให้นำความรู้ไปใช้ได้จริงอย่างสร้างสรรค์บนพื้นฐานคุณธรรม มีภูมิปัญญาเชิงปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตและทักษะอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม เกิดการเข้าถึงความรู้สึทางประวัติศาสตร์ โดยมีลักษณะการจัดการเรียนรู้ คือ พัฒนาความรู้สึและความเข้าใจด้านอารมณ์และสังคม ทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม การเห็นคุณค่าของทรัพยากรในท้องถิ่น เน้นสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันที่ต้อจ้องการพัฒนาชุมชนและสังคม ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นภูมิปัญญาเชิงปฏิบัติเพื่อใช้แก้ปัญหาต่อสังคมส่วนรวม นำความรู้ไปใช้อย่างถูกต้องและถูกวิธีบนพื้นฐานคุณธรรม

3.4 สมรรถนะครูผู้สอน ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ คือ

3.4.1 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบร่วมมือและสร้างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน จัดกิจกรรมให้เกิดความท้าทาย ให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออกและความคิดเห็นของผู้เรียนทุกคน

3.4.2 การโค้ชและการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ มุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงออกความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์ตอบโต้ ใช้ความสามารถของตนเองและส่งเสริมการคิดในสิ่งที่แตกต่างหรือความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้องและเติมกำลังใจแก่ผู้เรียน หากพบว่าผู้เรียนสับสน ไม่เข้าใจวิธีการทำงาน ครูผู้สอนต้องให้กำลังใจในความมุ่งมั่น แล้วค่อยชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง

3.4.3 การจัดการชั้นเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก ได้แก่ ลักษณะของห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางจิตวิทยา ประกอบไปด้วย บรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นอิสระ บรรยากาศที่ท้าทาย สร้างการยอมรับนับถือและก่อให้เกิดบรรยากาศแห่งความสำเร็จ

3.4.4 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรม โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ท้าทายความคิด ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความคิดของตนเองให้มากที่สุด และครูผู้สอนชี้แนะวิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและโค้ชให้ผู้เรียนให้นำความรู้ต่าง ๆ มาสังเคราะห์และนำไปใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่มีประโยชน์ต่อส่วนรวม และประเมินทักษะการสร้างสรรค์นวัตกรรมของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการประเมินอย่างหลากหลายตามสภาพจริงและให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์

3.5 ทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ประกอบด้วย

3.5.1 แหล่งเรียนรู้ชีวิตจริง ประกอบด้วย ตัวบุคคล สถานประกอบการ ศูนย์การเรียนรู้ ศูนย์ปฏิบัติการ ส่งเสริมวิชาชีพ และห้องประกอบการในสถานประกอบการ

3.5.2 แหล่งเรียนรู้สังคมประกิต ประกอบด้วย กิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในชุมชน และสังคมของผู้เรียน

3.5.3 แหล่งเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ประกอบด้วย ห้องปฏิบัติการ (Maker Space) และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Box)

3.5.4 แหล่งเรียนรู้ที่เป็นสื่อและเทคโนโลยีและดิจิทัล ประกอบด้วย MOOCs, E-book, Podcasts, Blog และสื่อสังคมออนไลน์

3.6 การประเมินผลการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ประกอบด้วย

3.6.1 การประเมินตามสภาพจริง โดยพิจารณาจากสมรรถนะและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับเป้าหมายการเรียนรู้

3.6.2 การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้เพื่อสะท้อนคิดพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ไม่มุ่งเน้นการประเมินเพื่อตัดสิน โดยนักเรียนจะได้รับการพัฒนาผ่านการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย

3.6.3 การประเมินเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยกำหนดผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม ชี้แจงเป้าหมายของการเรียนรู้ก่อนเริ่มกระบวนการ กำหนดเกณฑ์การประเมินอย่างชัดเจน และประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการเรียนรู้

3.6.4 การประเมินการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนได้รับผลการสะท้อนคิดทั้งจากตนเอง เพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งพัฒนาปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการประชุมสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน พบว่า ผลการประเมินแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากตาม Table 1 ดังนี้

Table 1

Evaluating the appropriateness and feasibility of purposeful and valuable learning management approaches for basic education yields an average value

ค่าเฉลี่ยของการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

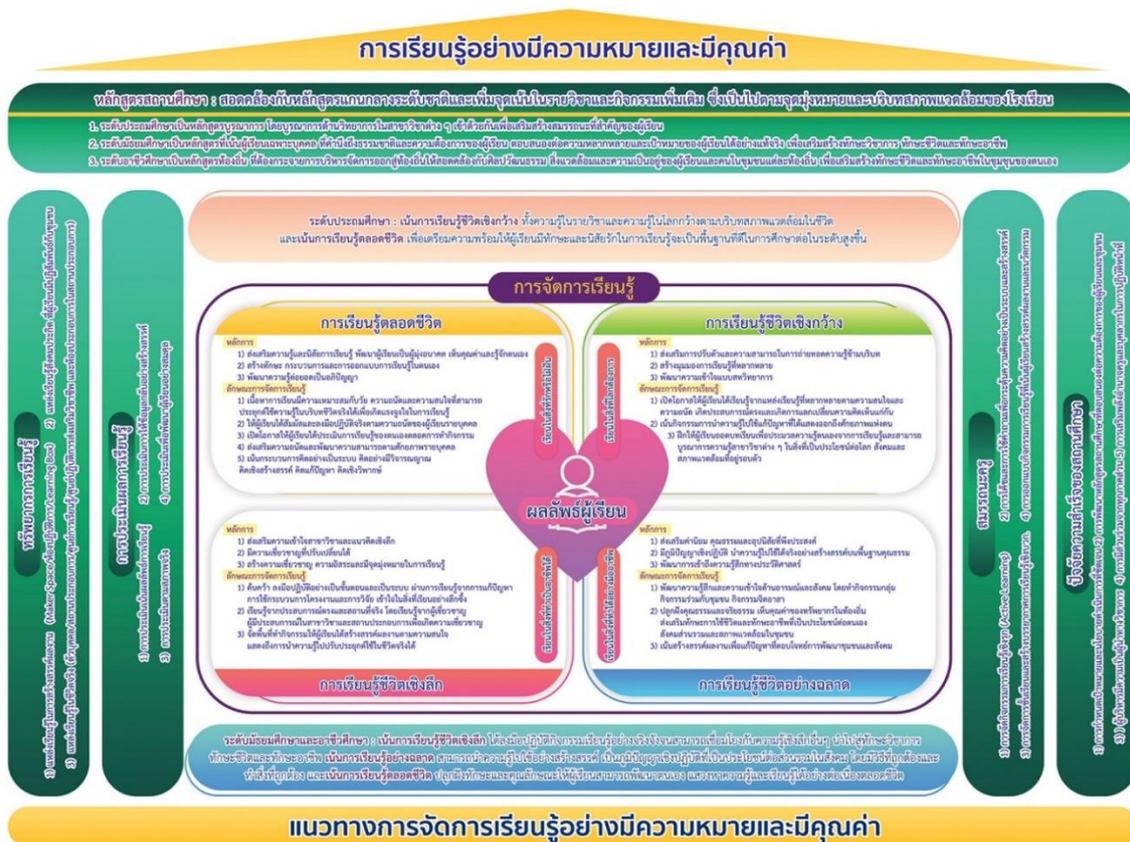
รายการประเมิน	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	M	แปลผล	M	แปลผล
1) จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า	4.75	มากที่สุด	4.48	มาก
1.1) ระดับประถมศึกษา	4.81	มากที่สุด	4.50	มากที่สุด
1.2) ระดับมัธยมศึกษา	4.75	มากที่สุด	4.44	มาก
1.3) ระดับอาชีวศึกษา	4.69	มากที่สุด	4.50	มากที่สุด
2) หลักสูตรสถานศึกษา	4.75	มากที่สุด	4.29	มาก
2.1) ระดับประถมศึกษา	4.81	มากที่สุด	4.25	มาก
2.2) ระดับมัธยมศึกษา	4.75	มากที่สุด	4.44	มาก
2.3) ระดับอาชีวศึกษา	4.69	มากที่สุด	4.19	มาก
3) แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า	4.87	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด
3.1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.88	มากที่สุด	4.63	มากที่สุด
3.2) การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง	4.94	มากที่สุด	4.75	มากที่สุด
3.3) การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึก	4.81	มากที่สุด	4.63	มากที่สุด
3.4) การเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาด	4.88	มากที่สุด	4.69	มากที่สุด
4) สมรรถนะครูผู้สอน	4.89	มากที่สุด	4.59	มากที่สุด
4.1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก	4.81	มากที่สุด	4.50	มากที่สุด
4.2) การโค้ชและการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิด	4.94	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด
4.3) การจัดการชั้นเรียนเชิงบวก	4.94	มากที่สุด	4.50	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	M	แปลผล	M	แปลผล
4.4) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรม	4.88	มากที่สุด	4.69	มากที่สุด
5) ทรรศนะการเรียนรู้	4.78	มากที่สุด	4.29	มาก
5.1) แหล่งเรียนรู้ชีวิตจริง	4.81	มากที่สุด	4.31	มาก
5.2) แหล่งเรียนรู้สังคมประกิต	4.63	มากที่สุด	3.94	มาก
5.3) แหล่งเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.81	มากที่สุด	4.38	มาก
5.4) แหล่งเรียนรู้ที่เป็นสื่อและเทคโนโลยีและดิจิทัล	4.88	มากที่สุด	4.56	มากที่สุด
6) การประเมินผลการเรียนรู้	4.89	มากที่สุด	4.42	มาก
6.1) การประเมินตามสภาพจริง	4.94	มากที่สุด	4.50	มากที่สุด
6.2) การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล	4.88	มากที่สุด	4.31	มาก
6.3) การประเมินเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้	4.88	มากที่สุด	4.38	มาก
6.4) การประเมินการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์	4.88	มากที่สุด	4.50	มากที่สุด
ภาพรวมของแนวทาง	4.82	มากที่สุด	4.45	มาก

Figure 2

Approach of Purposeful and Valuable Learning Management for Basic Education

แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อภิปรายผล (Discussions)

ผลการศึกษานวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

1. จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ประกอบด้วย 1) การเรียนในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝัน 2) การเรียนในสิ่งที่โลกต้องการ 3) การเรียนในสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ และ 4) การเรียนในสิ่งที่ทำได้อย่างมืออาชีพ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝันและเรียนในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ในสิ่งที่โลกต้องการแล้ว ผู้เรียนจะเกิดทักษะ กระบวนการคิดและวิเคราะห์ตนเองว่า สนใจอะไร ถนัดสิ่งไหน มีความสามารถด้านใดบ้าง แล้วขยายขอบเขตเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและกว้างขวาง ลึกซึ้งที่สอดคล้องกับการเรียนในสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้และฝึกฝนตนเองในการเรียนรู้จนสามารถทำได้เชี่ยวชาญเป็นมืออาชีพ ซึ่งจะเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าแก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ Chaemchoy et al. (2022) ได้ออกแบบนโยบายเพื่อพลิกโฉมระบบการศึกษาที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตของประเทศไทย ปี 2040 พบว่า หนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้ที่สำคัญที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตของประเทศไทย ปี 2040 คือ รูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ที่ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ชีวิตในโลกกว้างอย่างลึกซึ้งและชาญฉลาด โดยสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เรียนอย่างมีเป้าหมายสัมพันธ์กับโลกภายนอก สามารถบูรณาการด้านวิชาการและการฝึกปฏิบัติได้อย่างเชี่ยวชาญและเชื่อมความสัมพันธ์ในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับโลกภายนอกที่มีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือเป็นอาชีพได้ และสอดคล้องกับ Siribanpitak (2022) ให้ทัศนะว่า ต้องสอนและพัฒนาผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของชีวิตที่มีคุณค่า คือ ให้ผู้เรียนได้ทำในสิ่งที่ตัวเองใฝ่ฝันอยากจะทำ ซึ่งสิ่งที่ใฝ่ฝันนั้น ต้องตรงกับสิ่งที่โลกต้องการ มีคุณธรรมเป็นฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และต้องเป็นสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้และต้องทำได้อย่างมืออาชีพ

2. หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า พบว่า ลักษณะของหลักสูตรและรายวิชาในระดับประถมศึกษาจะเป็นหลักสูตรบูรณาการ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เชิงกว้าง ส่วนหลักสูตรและรายวิชาในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษานั้น จะเป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเฉพาะบุคคลและบูรณาการเข้ากับท้องถิ่น โดยมีแผนการเรียนและวิชาเรียนที่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนสอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับ Balpho et al. (2019) ได้พัฒนาและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับประถมศึกษาที่เป็นหลักสูตรบูรณาการกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตรบูรณาการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาได้อย่างเหมาะสม ส่วน Sunasuan et al. (2021) ศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมศักยภาพรายบุคคลในศตวรรษที่ 21 ระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความมั่นใจต่อหลักสูตรส่งเสริมศักยภาพรายบุคคล ครูและผู้เรียนร่วมกันพัฒนาการเรียนรู้ต่อเนื่อง ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาค้นพบความต้องการที่ตรงกับตนเองมากขึ้น สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปต่อยอดบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ และใช้ในชีวิตจริงได้ เป็นนวัตกรรมสังคมและผู้เรียนรู้อย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับ Keawchingduang (2022) ศึกษาแนวทางการบริหารการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) พบว่า การจัดการอาชีวศึกษาแบบทวิศึกษา ควรได้รับการมีส่วนร่วมและการประสานงาน โดยเฉพาะการแต่งตั้งผู้มีประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะกรรมการที่เหมาะสม ทั้งโรงเรียนมัธยม หน่วยงานท้องถิ่นทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องจัดทำคู่มือหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเฉพาะบุคคลตามบริบทท้องถิ่นที่เหมาะสมเพื่อความเข้าใจ ทั้งผู้สอนและนักเรียน รวมถึงสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมในชุมชนและท้องถิ่น

3. การจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่า ประกอบไปด้วย 1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง 3) การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึกและ 4) การเรียนรู้อย่างฉลาด ซึ่งในแต่ละระดับช่วงชั้นจะมีจุดเน้นของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป การจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 รูปแบบนั้น เป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและปฏิบัติจริง สอดคล้องกับ Wechayalak (2022) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาต้องตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียน คำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ บูรณาการวิชาต่างๆ เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสนุกสนานได้ปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่สนใจ มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการโครงการเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น การจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมีหลักการทฤษฎีที่ยากและซับซ้อน อาจจัดแยกเฉพาะและควรเน้นการจัดการเรียนรู้โครงการมากขึ้นเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัดเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ทั้งในอาชีพการศึกษาเฉพาะทางและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4. สมรรถนะครูผู้สอน ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ คือ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การโค้ช และการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ การจัดการชั้นเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรม โดยสมรรถนะครูนั้น จะมุ่งเน้นการออกแบบและจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับ Pubutcha et al. (2018) ได้สรุปสมรรถนะครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ว่า สมรรถนะและความเชี่ยวชาญของครูประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องเน้นทักษะมากกว่าความรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สมรรถนะครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 1) สมรรถนะส่วนบุคคล 2) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ 3) สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และ 5) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ หากครูมีสมรรถนะทั้ง 5 ดังกล่าวย่อมเชื่อมั่นได้ว่าจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ดังนี้ 1) เป็นคนดี 2) มีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร 3) มีความสามารถในการคิด และ 4) มีทักษะชีวิตและสามารถดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 ได้

5. ทรัพยากรการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 แหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งเรียนรู้ชีวิตจริง แหล่งเรียนรู้สังคมประจักษ์ แหล่งเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และแหล่งเรียนรู้ที่เป็นสื่อและเทคโนโลยีและดิจิทัล ซึ่งต้องจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเอื้อต่อการเรียนรู้และความเข้าใจแก่ผู้เรียนสอดคล้องกับ Khatita (2016) ให้ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านอาคาร สถานที่ และสิ่งแวดล้อมรอบๆ โดยการจัดทำโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ 2) ยุทธศาสตร์ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ โดยการจัดทำโครงการห้องเรียนคุณภาพ การนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยมาใช้ในการ เรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ให้ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย 3) ยุทธศาสตร์ด้านบุคลากร พัฒนาคู โดยการจัดโครงการยกระดับครูสู่ศตวรรษที่ 21 พัฒนาคูให้มีทักษะที่จำเป็นสำหรับ ศตวรรษที่ 21 (C-Teacher) และโครงการสรรหาคู โดยการจัฒนาคูการ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก สถานศึกษาเข้ามาจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระวิชาที่ขาดแคลน และบุคลากรด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

6. การประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การประเมินตามสภาพจริง 2) การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสมดุล 3) การประเมินเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งการประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง 4 รูปแบบนี้ เป็นกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีกระบวนการที่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่ให้สารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับ Chanchusakul (2018) ได้เสนอแนวคิด หลักการ และยุทธวิธีการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งระบุและวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณภาพแก่ผู้เรียน ด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลายเพื่อให้เข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนในแง่มุมต่างๆ อย่างรอบด้าน อันจะนำไปสู่การปรับการเรียนและเปลี่ยนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การนำแนวคิดการประเมินเพื่อการเรียนรู้มาใช้ประกอบด้วย 8 ยุทธวิธี ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเข้าใจได้ 2) ให้ตัวอย่างงานที่ดีและไม่ดี 3) ให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) การสอนให้ผู้เรียนประเมินตนเองและกำหนดเป้าหมาย 5) ออกแบบบทเรียนที่ตั้งอยู่บนเป้าหมายการเรียนรู้ที่สำคัญเพียงหนึ่งเดียว 6) บูรณาการการจัดการเรียนรู้และการประเมินผล 7) สอนผู้เรียนให้มุ่งความสนใจในการปรับปรุงแก้ไข และ 8) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการสะท้อนตนเองและแบ่งปันการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรร่วมกันนำกรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง 3) การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึก และ 4) การเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาดไปใช้ในการออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ครบทั้ง 4 ด้าน เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรร่วมกันวิเคราะห์บริบทของชุมชน สังคม บริบทของสถานศึกษา และบริบทของผู้เรียน เพื่อออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาของผู้เรียนตามบริบท

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาคัดเลือกประเด็นของแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าเพื่อนำสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาตามบริบทโรงเรียนของตนเอง โดยการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการประเมินการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ การพัฒนาแหล่งและทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้ผู้เรียน ซึ่งอยู่ในขอบข่ายการบริหารงานทั่วไป และการพัฒนาครูด้านสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในขอบข่ายการบริหารงานบุคคล

1.4 ครูนำแนวทางทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าที่เหมาะสมตามบริบทและระดับชั้นตนเอง ไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และพัฒนาตนเองให้เกิดทักษะและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่า

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการนำกรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคุณค่าสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) การเรียนรู้ชีวิตเชิงกว้าง 3) การเรียนรู้ชีวิตเชิงลึก และ 4) การเรียนรู้ชีวิตอย่างฉลาดไปใช้ในสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดกับผู้เรียนใน 4 ด้าน คือ การเรียนในสิ่งที่รักหรือใฝ่ฝัน (Passion) การเรียนในสิ่งที่โลกต้องการ (Mission) การเรียนในสิ่งที่ทำเป็นอาชีพได้ (Vocation) และการเรียนในสิ่งที่ทำได้อย่างมืออาชีพ (Profession) โดยวัดผลกับผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละช่วงชั้น

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติโดยแบ่งการศึกษาเป็น 3 ลักษณะ คือ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา และสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับอาชีวศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการนำไปใช้ และการประเมินประสิทธิผลของแนวทางเพื่อปรับปรุงแนวทางให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

การวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ปีงบประมาณ 2565

References

- Balpho, T. (2019). Strengthening learning skills in the 21st century for primary school students by integrating the curriculum. *Ratchaphruek Journal*, 17(3), 33-42.
- Chaemchoy, S., Siribanpitak, P., Usaho, C., Koraneekij, P., Petpon, P., & Chaimongkol, N. (2022). Policy design for transforming learning systems responsive to future global changes in Thailand 2040. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 43(2), 509-516.
- Chanchusakul, S. (2018). Concepts, principles, and evaluation strategies for learning. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 24(1), 1-16.
- Chitchayavanich, K. (2019). *Learning management*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Keawchingduang, C. (2022). Guidelines for the management of educational for vocational education and upper secondary education (Dual Education), Phetchaburi. *The Journal of Development Administration Research*, 12(4), 712-723.
- Khatitha, A. (2016). The strategy of learning environment administration at Baanmai Municipality School 2 in the 21st Century. *Graduate School Journal Chiang Rai Rajabhat University*, 9(1), 71-82.
- Nakornthap, A. (2017). From the world to Thailand, a new direction of learning for the 21st century, adjusting the classroom Changing the future: What do modern children want from teachers? Passion for learning. *Walailak Journal of Learning Innovations*, 2(1), 3-11.
- Office of the Education Council. (2021). *Proposal for transforming learning systems responsive to future global changes in Thailand 2040*. Bangkok: Office of the Education Council.
- Pubutcha, N., Chalakbang, W., Pongsawat, W., & Satiannoppakao, P. (2018). Teacher competency and student quality in the 21st century. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 12(2), 255-268.
- Siribanpitak, P. (2022). *Transforming the education system to meet national development needs*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Sunasuan, P., Manaratchasak, M., Pansuppawat, T., Sithsungnoen, C., & Nillapun, M. (2021). The study of curriculum management approaches to enhance the personalized learning in 21st century: A case study of university demonstration schools in secondary level. *Journal of Research and Curriculum Development*, 11(1), 36-48.
- Supapoj, N. (2021). Development of self-understanding in education and career to prepare for a career of students in Mattayomsuksa 3 of schools in Chatuchak and Ladprao districts. *Academic Journal of North Bangkok University*, 10(2), 79-91.
- Wechayalak, N. (2022). *School curriculum management to develop student skills in the 21st century*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.